

“IK VIND MEZELF FUCKING GREAT”

In haar nieuwste boek *MORE THAN A WOMAN* schrijft de Britse feminist Caitlin Moran open en bloot over issues waar je als vrouw tegenaan loopt. Ook over kleine dingen, zoals de ‘punani tsunami’.

TEKST MARISKA VERMEULEN FOTOGRAFIE © ALEX LAKE

JE HOOPT, ZO SCHRIJF JE, DAT VROUWEN TIJDENS HET LEZEN VAN JE BOEK UITROEPEN: ‘JA! JEZUS! DIT BEN IK! WAAROM HEEFT NIEMAND DEZE DINGEN OOIET GEZEGD?’ «Omdat de standaard menselijke ervaring nog steeds die van de man is. In 1847 werd het aanstootgevend gevonden dat *Jane Eyre* werd verteld door de ogen van een vrouw, en nog steeds wordt alles wat met vrouwen te maken heeft als geheimzinnig en abnormaal gezien. Op kantoor overhandigen we elkaar stiekem tampons alsof we drugs verhandelen. En we zijn pas openlijk gaan praten over miskramen sinds Chrissy Teigen er op Instagram over postte. Dat soort geheimzinnige dingen zijn mijn wereldnieuws. Dat kunnen ook gekke kleine dingen zijn als de ‘punani tsunami’: dat je vagina na een bad vol kan lopen met water dat je later weer loost. Als er bij mannen badwater uit hun *willy’s* kwam, zouden we er al jaren over praten. Sterker nog: het zou onderdeel worden van de Olympische Spelen.»

DAN VERBAAST HET JE VAST NIET DAT IN NEDERLAND PAS EEN PAAR MAANDEN GELEDEN DE CLITORIS IS OPGENOMEN IN DE BIOLOGIEBOEKEN. «We sturen helikopters naar Mars, maar we weten nog niet genoeg over onze vulva – die we

zelfs ten onrechte vagina noemen – en praten er niet over. Zo’n groot deel van wie we zijn is verborgen, dat is deel van het probleem. Soms wordt geopperd dat feminisme te ver is gegaan, dat vrouwen meer dan gelijk zijn. Maar draai de situatie eens om: we zouden het wél heel gek gevonden hebben als de ballen van een man ontbraken in een biologieboek. We moeten nog zo veel werk verzetten voordat vrouw zijn net zo normaal is als man zijn.»

JE BOEK *HOW TO BE A WOMAN* WERD BAANBREKEND GENOEMD. WAS DAT OMDAT JIJ ALS VROUW WÉL ALLES BESPREEKBAAR MAAKTE? «Als Britse kan ik niet goed opscheppen, maar in het jaar dat mijn boek uitkwam werd het elke week in de kranten en op de radio genoemd. Als ik de metro in stapte, waren zeven vrouwen het aan het lezen. Tieners kwamen

“WE MOETEN NOG VEEL WERK VERZETTEN VOORDAT VROUW ZIJN NET ZO NORMAAL IS ALS MAN ZIJN”

naar me toe om hun masturbatieverhalen met me te delen. Dat was cool en amazing, totdat ik keek naar mijn dochters die naast me zaten in de metro... Van jong tot oud, iedereen zei hetzelfde: jij geeft me het gevoel dat ik niet raar maar normaal ben. Als je als vrouw eerlijk deelt hoe boos of moe je bent en dat je even niet van je kinderen houdt, dan denken andere vrouwen: *thank god!*»

WAARIN IS JE NIEUWE BOEK BAANBREKEND? «*How to be a Woman* ging over mijn leven tussen mijn 13de en 30ste, wanneer al je problemen min of meer je eigen problemen zijn. Jij bent een ‘hot mess’ die uitgaat en te veel drinkt en rookt en sex heeft met de verkeerde mensen – en dat is wat je moet doen. Maar wanneer je ouder wordt, verandert het spel. Jouw problemen zijn die van andere mensen en van de maatschappij. Wie zorgt er voor de kinderen? Wie voor ouderen? Het antwoord: vrouwen van middelbare leeftijd. Je moet met je blote handen de maatschappij bij elkaar houden.»

ALSOF JE NIET DRUK GENOEG WAS, KWAM JE VEEL JONGERE BROER OOK NOG BIJ JE WONEN... «Hij is verschrikkelijk racistisch, seksistisch en erg fout. Maar ik zag die drie jaar ook als een kans om erachter te komen hoe het kan dat ik als toonaangevende Britse feminist zo anders ben dan mijn broer. Ik ging veel nadenken over de verschillen tussen mannen en vrouwen. Mijn volgende boek gaat over feminisme voor mannen, de problemen waar zij tegenaan lopen en waarom de *men’s rights movement* zo groot is geworden. Mannen lijken nu in crisis te zijn.»

DAT MERKTE JE OOK TOEN JE TWEETTE: ‘WHAT’S GOING ON WITH YOU LOVELY LADS?’ JE WERD OVERSTELPT MET REACTIES. «Zo vaak zeiden mensen: *what about men?* En ik zei: dat kan me niks schelen, ik ben gespecialiseerd in vrouwen. Maar na tien jaar schrijven over feminisme ben ik tot de belangrijke conclusie gekomen dat als we alleen maar over vrouwen praten, we half werk doen. Zo veel van de problemen van vrouwen worden veroorzaakt door mannen. Plus, het hele punt van feminisme is gelijkwaardigheid tussen de seksen, maar mannen zijn emotioneel niet gelijkwaardig aan ons. Zolang mannen niet leren met elkaar over hun problemen te praten, zullen vrouwen trouwen met slechte mannen, misbruikt worden en afschuwelijke bazen hebben. Ik had gehoopt dat er een mannelijke versie van *How to be a Woman* zou komen, maar nee, dus *I’ll fucking do it.*»

EEN ANDER ONDERWERP IN JE BOEK IS DE EETSTOORNIS EN ZELFMOORDPOGINGEN VAN JE DOCHTER. «Dat was mijn ergste nachtmerrie. Als ze gepest zou worden, zou ik die pesters simpelweg doden. Maar als je kind zichzelf aanvalt... stilte. Je weet niet wat je moet doen. Als je dochter gelooft dat ze nooit een mooie vrouw zal worden, dan breekt je hart. Tijdens haar eetstoornis kon ik geen ouder meer zijn, want niks wat ik deed – van redelijk zijn tot boos worden – werkte meer. Kinderen met een eetstoornis of die automutileren communiceren fysiek met je, want ze kunnen niet zeggen dat ze verdrietig zijn. Zorgen dat ze weer gaan praten, bereik je alleen maar door net zo eindeloos kalm en geduldig te zijn als een professionele hulpverlener. En dat is heel zwaar. Tijdens de lockdown is het aantal tieners met een eetstoornis door het dak gegaan. We voeden een generatie van doodsbanne, gebroken kinderen op die niet willen leven maar klein, dun, hongerig en verdrietig willen zijn. En dat is een vreselijke aanklacht tegen ons. Ze zijn bang om volwassen te worden, omdat wij het er shit uit laten zien.»

WAT LIJKT ZE ZO SHIT? «Ik probeerde laatst een column te schrijven over een bekende, succesvolle, gelukkige vrouw van wie iedereen houdt – maar die bestaat niet. Iedere bekende vrouw wordt publiekelijk vernietigd. Neem Michelle Obama: zij is briljant, maar er kwam geen eind aan de pogingen haar kapot te maken. Stel dat een jong meisje geïnspireerd raakt door haar, maar vervolgens ziet wat ze online over haar schrijven... Stop dus met bitchen over bekende vrouwen ‘omdat ze dat wel kunnen hebben’, want onze kinderen kijken toe. Als we een jaar lang niks negatiefs over andere vrouwen zeggen, denk ik dat onze tienerdochters zich al iets beter gaan voelen over opgroeien tot vrouw.»

HET IS VERFRISSEND DAT JE SCHRIJFT JEZELF ONGELOFELIJK LOVELY TE VINDEN. «Tegen de hond zeg ik de hele dag ‘you’re so beautiful’. Maar hoe vaak zeggen we dit tegen onszelf? Ik heb het tegenovergestelde van wat veel vrouwen hebben en probeer al jaren moed te verzamelen om in mijn column in *The Times* te schrijven hoe mooi ik denk dat ik ben. Veel vrouwen zullen er steil van achterover slaan dat ik geen enorme schoonheid ben, maar mezelf toch *fucking great* vind. Ik heb anno 2021 nog nóóit ergens gelezen dat een vrouw dit over zichzelf zei.»

More than a Woman door Caitlin Moran, € 21,99 (Nijgh & Van Ditmar)